

Dosarul nr. 2rac-369/18

Prima instanță: (Judecătoria Bălți, sediul Central) A. Cerbu

Instanța de apel: (Curtea de Apel Bălți) S. Procopciuc, E. Grumeza, N. Chircu

ÎNCHEIERE

26 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Tamara Chișca-Doneva
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată "Fromtel Service",

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată "Imperialex Grup" împotriva Societății cu Răspundere Limitată "Fromtel Service" cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 20 martie 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care s-a respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată "Fromtel-Service" și s-a menținut hotărârea din 26 septembrie 2017 a Judecătoriei Bălți, sediul Central,

c o n s t a t ă :

La 27 aprilie 2012 Societatea cu Răspundere Limitată "Imperialex Grup" a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată "Fromtel Service" cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii, Societatea cu Răspundere Limitată "Imperialex Grup" a menționat că în luna noiembrie 2010 între Societatea cu Răspundere Limitată "Vi-Soare-Agro" și Societatea cu Răspundere Limitată "Fromtel-Service" au avut loc raporturi comerciale și anume în baza contului/factură nr. 5 din 01 noiembrie 2010 Societatea cu Răspundere Limitată "Vi-Soare-Agro" (în calitate de cumpărător) a achitat în avans prin ordinul de plată nr. 79 din 02 noiembrie 2010 suma de 96 800 lei pentru marfa (stropitoare autopropus, de model Evrard, anul fabricării 1998) care urma să fie transmisă de către Societatea cu Răspundere Limitată "Fromtel Service" (în calitate de vânzător).

De asemenea, reclamantul a relatat că deși Societatea cu Răspundere Limitată "Vi-Soare-Agro" a achitat prețul indicat, Societatea cu Răspundere Limitată

”Fromtel-Service” nu a transmis marfa (stropitoarea) și ca urmare ultima a înregistrat o datorie în sumă de 96 800 lei.

La fel a specificat că la 27 noiembrie 2008 în baza facturii nr. SW 2522863 din 30 octombrie 2010 Societatea cu Răspundere Limitată ”Vi-Soare-Agro” a furnizat către Societatea cu Răspundere Limitată ”Fromtel-Service” soia în sumă totală de 53 600 lei, care nu a fost achitată și prin urmare s-a format o datorie în sumă de 53 600 lei.

Totodată reclamantul a invocat că la 08 noiembrie 2011 a încheiat cu Societatea cu Răspundere Limitată ”Vi-Soare-Agro” contractele de cesiune a creanței nr. 06 și 07, în baza cărora Societatea cu Răspundere Limitată ”Vi-Soare-Agro” a devenit nou creditor al Societății cu Răspundere Limitată ”Fromtel-Service” și ca urmare a obținut dreptul de a solicita de la ultimul datoriu în sumă totală de 150 400 lei, precum și dobânda de întârziere.

A menționat că în acest sens, la 02 aprilie 2012 a expediat în adresa debitorului somația, prin care acesta a fost înștiințat despre cesiunea de creanță, cu solicitarea de a achita datoria creată, însă somația adresată a rămas fără răspuns.

Reclamantul Societatea cu Răspundere Limitată ”Imperialex Grup” a solicitat încasarea de la Societatea cu Răspundere Limitată ”Fromtel-Service” a sumei de 150 400 lei cu titlu de datoriei și a sumei de 4 512 lei cu titlu de taxă de stat.

La 15 martie 2016 Societatea cu Răspundere Limitată ”Imperialex Grup” a depus cerere de concretizare a cerințelor (f.d. 9497 Vol. II).

În motivarea cererii de concretizare, Societatea cu Răspundere Limitată ”Imperialex Grup” a menționat că susține doar pretențiile cu privire la încasarea datoriei în sumă de 96 800 lei ce rezultă din ordinul de plată nr. 79 din 02 noiembrie 2010 pentru marfa (stropitoarea).

La fel a invocat că somația a fost recepționată de pârât la 06 aprilie 2012, fapt confirmat prin avizul de recepție și deci Societatea cu Răspundere Limitată ”Fromtel-Service” este în întârziere la achitarea datoriei începând cu data de 14 aprilie 2012.

Deci, consideră că dobânda de întârziere constituie sumă de 62 987,62 de lei (14 aprilie 2012 – 13 martie 2016), însă consideră că urmează să fie încasată parțial dobânda de întârziere în sumă de 53 500 lei.

Reclamantul a solicitat încasarea de la Societatea cu Răspundere Limitată ”Fromtel-Service” a sumei de 96 800 lei cu titlu de datoriei, încasarea sumei de 53 500 lei cu titlu de dobândă de întârziere și suma de 4 512 lei cu titlu de taxă de stat.

Prin hotărârea din 26 septembrie 2017 a Judecătorei Bălți, sediul Central, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată ”Imperialex Grup”.

S-a încasat de la Societatea cu Răspundere Limitată ”Fromtel-Service” în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată ”Imperialex Grup” suma de 96 800 lei cu titlu de datorie, suma de 53 500 lei cu titlu de dobândă de întârziere și suma de 4 512 lei cu titlu de taxă de stat.

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că la 29 mai 2013 Inspectoratul Fiscal de Stat pe municipiul Bălți a întocmit actul de contorl, prin care s-a constatat că în evidența financiară a Societății cu Răspundere Limitată ”Fromtel-Service” a fost înregistrată datoria creditară față de

Societatea cu Răspundere Limitată "Vi-Soare-Agro", reflectată la contul 523 "Avansuri pe termen scurs primite" în sumă de 96 800 lei.

Astfel, prima instanță a concluzionat că materialele cauzei confirmă neexecutarea obligațiilor de către Societatea Răspundere Limitată "Fromtel-Service" față de Societatea cu Răspundere Limitată "Vi-Soare-Agro", implicit și față de noul creditor Societatea cu Răspundere Limitată "Imperialex Grup", fapt ce confirmă legalitatea pretențiilor reclamantului și servește drept temei de admitere a cerințelor cu privire la încasarea datoriei și a dobânzii de întârziere.

Prin decizia din 20 martie 2018 a Curții de Apel Bălți, s-a respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată "Fromtel-Service" și s-a menținut hotărârea din 26 septembrie 2017 a Judecătorei Bălți, sediul Central.

La 23 iunie 2018 Societatea cu Răspundere Limitată "Fromtel-Service" a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie respinsă.

Recurentul Societatea cu Răspundere Limitată "Vi-Soare-Agro", în motivarea recursului a menționat că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, prin interpretarea eronată a prevederilor art. 556, 763 și 512 din Codul civil.

Recurentul a relatat că obiectul unui contract de cesiune poate fi numai o creanță transmisibilă și sesizabilă, iar reieșind din conținutul raporturilor juridice dintre Societatea cu Răspundere Limitată "Vi-Soare-Agro" nu deținea nici o creanță față de Societatea cu Răspundere Limitată "Fromtel-Service", dar avea obligația de plată a bunului contractat, iar obligația nu poate fi cesionată, doar preluată.

De asemenea recurentul a specificat că obiectul relațiilor contractuale între Societatea cu Răspundere Limitată "Fromtel-Service" și Societatea cu Răspundere Limitată "Vi-Soare-Agro" a constituit vânzarea-cumpărarea unei stropitori, respectiv relațiile dintre părți fiind guvernate de normele ce reglementează contractul de vânzare-cumpărare.

Astfel a menționat că Societatea cu Răspundere Limitată "Vi-Soare-Agro" în calitate de cumpărător nu și-a executat față de Societatea cu Răspundere Limitată "Fromtel-Service" obligația principală de achitare a bunului contractat, iar transmiterea dreptului de proprietate de către Societatea cu Răspundere Limitată "Fromtel-Service" nu a fost posibilă din motive ce nu-i pot fi imputate.

Prin urmare a invocat că reieșind din raporturile juridice dintre părți, calitatea de creditor o deține Societatea cu Răspundere Limitată "Fromtel-Service", care a vândut bunul și nu a primit prețul negociat și nicidecum Societatea cu Răspundere Limitată "Vi-Soare-Agro", care a cumpărat, dar nu a achitat prețul (transferând doar un avans).

Astfel a menționat că suma de 96 800 lei în sensul art. 631 Cod civil, avea regimul juridic de plată în avans.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Bălți a emis dispozitivul deciziei la 20 martie 2018, iar la 25 aprilie 2018 recurentul a recepționat decizia motivată a instanței de apel, fapt confirmat prin avizul de recepție (f.d. 83).

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu

prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 23 iunie 2018, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Completul colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva

Italiai, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helters c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată "Fromtel Service", nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, Completul colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Societatea cu Răspundere Limitată "Fromtel Service".

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Dumitru Mardari